

S a n j e.

Čujte, čujte, kaj nocoj
Janku se je pripetilo,
Ko v zvoniku je visokem
Prav zamolklo polnoč bilo.

Suknjo dedovo na sebi,
Janko sam po cesti gre,
Kam da se je bil napotil,
Tega niti sam ne ve.

In nenadno pred seboj
Janko zlat cekin zagleda:
„Ni mogoče, ali vendar,
Zlat cekin je, i seveda!“

Komaj pa ga hlastno shrani,
Drug cekin pred njim leži,
Kakor prvi lep je, jasen,
Kakor prvi se blišči.

Dalje hoče Janko srečni,
A kar more ne naprej;
Komaj dobro se prestopi:
Nov cekin na cesti glej!

Janko spravlja in pobira,
V glavi pa se mu vrti.
„Dosti, dosti“, toda že več
Lakomnost ga ne spusti.

Rasejo pred njim cekini,
Oj, kako bleščeči so;
Janko pa na kup jih spravlja,
Da mu čelo je rosno.

Kup se večja, rase, vstaja,
Njemu pa le dosti ni,
Oj, sedaj se nanj podere,
— Janko se iz sanj vzbudi.

Črna, gluha noč okrog.
To strmi, se čudi Janko,
Kam cekine pač je del;
Reši mu, kdor zna, to uganko?

Janko gleda, bistro gleda,
No, cekinov zlatih ni —
Same žalosti za njimi
Vso noč nič več ne zaspi.

Tatjan.

LISTJE IN CVETJE.

Iz zaklada naših pregovorov.

6. Roka roko umiva.

Božja neskončna modrost se razodeva tudi v tem, da je ustvaril po dvojce onih udov, katere bolj potrebujemo za svoje življenje: dvojno uho, da slišimo od vseh strani; dvojno oko, da bolje vidimo; dve nogi, ker bi ne mogli hoditi le po jedni. Posebno pa moramo biti hvaležni Bogu, da nam je dal dve roki. Kako nespretni bi bili z jedno samo roko, vidimo pri onih, ki so vsled nesreče izgubili jedno.

Pa moram tudi pohvaliti naši dobri rokici. Kako se lepo razumeta mej seboj: kako lepo podpirata pobožnega človeka pri molitvi! Kako sta jedini v svoji sodbi: kadar kdo pové kaj prav lepega, kar obe hkrati začneta ploskati; kadar je pa kaj prav strašnega ali žalostnega, kar hitro se stisneta in strmeč ali žalujoč omahneta! In kako sta postrežljivi: kadar je treba vzdigniti kaj težkega, kar obe se poprimeta bremena; kadar človek pada, se tako hitro spustita na tla, da ga prestrežeta in podpreta, da bi se ne pobil...!

Našemu pregovoru je bilo pa posebno všeč, ko ju je opazoval pri umivanju: kako lepo snažita druga drugo, dokler nista obe čisti in čedni. Zato si je izbral le jedno delo, ki je naše roke vzajemno opravljajo, čeravno se ta sesterska vzajemnost opazuje pri vseh opravilih. (Podobensko: „pars pro toto.“)

Pomen je sedaj jasen: Tudi ljudje naj bi ravnali tako ter se bratovsko podpirali pri vseh svojih delih. Ko bi pa res vsi tako delali, bi nam ne bilo treba tega pregovora. Zato ga rabimo le takrat, kadar hočemo povedati, kako hvaležno kdo povračuje dobroto in uslugo komu drugemu s slično dobroto in uslugo. Nasprotno ga pa tudi radi zasolimo takemu, kateri se maščuje nad drugimi in jim noče ustrezati v takih okoliščinah, v katerih se oni niso zmenili zanj.

V nekem smislu se torej ujema ta pregovor s petim blagrom Kristusovim: Blagor usmiljenim, ker dosegli bodo usmiljenje! Kakoršen si ti do drugih, taki bodo drugi do tebe!

Rebus.

(Priobčil Fr. Zdravko.)

$$10 \times 10 L + ' 100 = \frac{ah}{nog} !$$

Križna zastavica.

(Priobčil „Internus.“)

1	2	1 2 seka meso,
3	4	3 2 teše drevo,
		1 4 ima imenitne ljudi,
		3 in 4 jim kruha preskrbi.

Opomnja. Namestu številčk postavi primerne zloge, da dobiš besede označenega pomena, - seveda za isto številko isti zlog.

Zastavica.

Vsak jo rabi kar vsikdar,
Ker koristna je ta stvar:
Včasih v zraku se nahaja,
Včasih zemljo ti napaja.
Trdo zdaj je, zdaj mehko,
Brž povej mi, kaj je to?

Fr. Zdravko.

(Rešitev in imena rešilcev v prih. listu.)

Odgonetka zastavice v 5. številki.

St — sto — stol — stolp.

Prav so nganili: Kristof Marica v Katol. knjigo-veznici v Ljubljani; Bregant Cirila, Dopfer Stefan., Pavlin Mar., Fajdiga Angela, Završan Mar., učenec V. razr. pri č. uršul. v Ljubljani; Pavšek Karl, učenec v Račah; Kramer Milček, tretješolec v Ljubljani; Furlani Pepina, Stefanka in Romana v Ilirski Bistrici; Burger Ivan, Zorko in Jožef v Mariboru; Walland Mici, Gartner Dragica, Ravnik Zvezdana, Korenčan Tonči in Fanci, Tavčar Zinka, Mejač Ivanka, Kaligar Milica, Torkar Rezika, gojenke pri č. gg. uršulinkah v Ljubljani; Vakaj M. pri sv. Ani na Kremlbergu; Sopotnig Jožef, Berger Pavel, Supan Ivan, Jerman Alojzij, Barovič Iv., učenci IV. razr. v Trbovljah na Vodi; Marinič Fr., učenec II. razr. pri Sv. Duhu v Halozah; Vrbnjak Mar. in Polanič Franciška, učenci V. r. pri Sv. Križu blizu Ljutomeru; Zupan Jožef v Česnjici.

Rešitev računske naloge:

$$9 \times 8 + 7 + 6 + 5 + 4 + 3 + 2 + 1 = 100.$$

Prav se rešili: Urbas Antonija, Simšič Mar., Istinič Mar., Milavec Jožefa in Klemenec Ivana, učenke v Planini.

Rešitev demanta v 5. številki:

A
E v a
s r e č a
s l a M n i k
A v e M a r i j a
p o t r a t a
s l i v a
r j a
a

Prav so rešili: Pavšek Karol, učenec v Račah; Ljud. Medičeva v Trstu; Gantar Ivanka in Anica, učenci na Čatežu ob Savi; Kramer Milček, tretješolec v Ljubljani; Furlani Pepina, Stefanka in Romana v Ilirski Bistrici; Zargi Mar., učenka IV. razr. v Kamniku; Gnuš Slavka in Kazimir, učenca, Farčnik Dragica, poštna upravit. v Dolu pri Hrastniku; Kalin Ivanka, učenka III. r. v Kostanjevici; Burger Ivan, Zorko in Jožef v Mariboru; Walland Mici, Gartner Dragica, Ravnik Zvezdana, Korenčan Tonči in Fanci, Tavčar Zinka, Mejač Ivanka, Kaligar Milica, Torkar Rezika, gojenke pri č. gg. uršulinkah v Ljubljani; Germ Josipa, upraviteljica in Tončka, učenka višjega razreda pri č. gg. šolskih sestr. v Smihelu pri Novem mestu; Vakaj M. pri Sv. Ani na Kremlbergu; Kokl Mar., Božič Marija, Škrlec Henrijeta, Herzog Leonija, Kardinar Mar., Robič Julijana, Repič Elza, učenke Franc Jožefove dekl. šole v Ljutomeru; Marinič Fr., učenec II. razr. pri Sv. Duhu v Halozah; Zupan Jožef v Česnjici.

Vse tri so prav rešili: Fatur Ivan in Slavko, učen. na Rakeku; Kopitar J., dij., Žitko Poldek, Lovšin J., petošolec v Ljubljani; Šlamberger Inka in Nuša, učenci v Kranju; Staré Bruno, dijak v Ljubljani; Winkler Lud., Turnšek J., Zorčič Vinko, Ozmeč Ant., Hrvat Stef., Siro Fr., gimnazijci v Ljubljani; Likozar Konrad, Tonček in Ana, učenci v Preserji; Gomilek Antonija, učenka 2. let. viš. dekl. šole v Ljubljani; Omerza Fr., tretješol. Omerza Mar., šivilja, v Novem mestu; Meglič Roza, učenka IV. r. na Vranskem; Čede Anton, gimnazijec v Mariboru; Treven Albina, učenka V. razr., Treven Karol, učenec III. razreda v Idriji; Vršič Vekoslav, gimn. v Mariboru; Polak Mici, Jelovšek Mimica in Emica, Korenčan Milka, gojenke pri č. g. uršul. v Škofji Loki; Pahor Josip, učenec ljud. šole in Hrašček, uč. c. kr. pripravnice v Sežani; Bizjak Albert, Adolf in Stanko, učenci v Gornji Rečici; Jane Micika, učenka III. razr. v Vrbi na Koroskem; iz Maribora? (brez podpisa); učenci V. razr. v Idriji.

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h. — Uredništvo in upravnništvo sv. Petra cesta št. 76, v Ljubljani.

Izdaje društvo „Pripravniki dom“. — Urejuje Ant. Kržič. — Tiska Katoliška Tiskarna v Ljubljani.